

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 109 (2 mei 2022) – www.roerkerken.nl

inleiding

De kerkgangers van Melick zullen wel raar opgekeken hebben toen daar op zondagmorgen 24 april j.l. ineens de bisschop te gast was. Als een soort afscheidsronde probeert onze ernstig zieke bisschop de laatste tijd elke zondag een andere parochie te bezoeken om samen met de parochianen de Mis (mee) te vieren. Op Beloken Pasen viel deze eer dus Melick te beurt. Aan het begin van de Mis sprak de bisschop een woordje terwijl er na de mis nog even de gelegenheid was om hem persoonlijk te ontmoeten. Ook zijn de Communievieringen weer van start gegaan. Posterholt beet op zondag 1 mei met 16 communicantjes de spits af, gevolgd door Herkenbosch op zondag 8 mei (9 communicantjes). Op zondag 15 mei volgen in Vlodrop die van Vlodrop (7) en Melick (7) samen, terwijl Montfort op Pinksterzondag 5 juni de reeks afsluit.

komende synode over synodaliteit

Met het oog op de komende 'synode over synodaliteit' begon eind vorig jaar de consultatiefase, de periode waarin alle bisdommen mensen van binnen en buiten de Kerk raadplegen. Het is inderdaad van levensbelang dat de Kerk haar oren spitst voor wat concreet speelt in het leven van gelovigen. Ze is immers geroepen om 'samen op weg' te gaan, zoals paus Franciscus met deze synode benadrukt. Het onderwerp van gesprek van deze synode is: 'voor een synodale Kerk: gemeenschap, participatie, zending'. De paus vraagt van alle gelovigen om met elkaar na te denken over de vraag hoe zij als gelovigen samen op weg gaan. Met andere woorden: hoe we een synodale Kerk kunnen worden. Hij bedoelt daarmee dat de Kerk steeds meer een gemeenschap van gelovigen mag worden, waarin velen actief participeren en het geloof vervolgens in hun omgeving zelf uitdragen, in woorden en daden. Het gaat er dus niet om wat de Kerk voor ons kan betekenen, maar wat wij voor de Kerk kunnen betekenen. Als we dat niet voor ogen houden, is de kans groot dat de synodale ontmoetingen die gaande zijn, in een algemene klaagzang veranderen over wat allemaal anders moet. We willen dan 'een andere Kerk' in plaats van 'een Kerk die anders is'. En de bisschop verandert dan in een soort Sinterklaas – de mijter en de staf heeft hij gelukkig al – die mensen maar moet geven wat ze verlangen, cadeautjes bijvoorbeeld als de afschaffing van het celibaat. Maar de synode is in deze zin geen parlement, geen overzicht van meningen, waarschuwde Franciscus al tijdens de opening in oktober: *"de synode is een kerkelijk moment, en de hoofdrolspeler is de heilige Geest"*, en stilstaan bij evangelisatie speelt daar volgens Franciscus een wezenlijke rol in. Als daar geen of minstens te weinig oog voor is kan zo'n 'kerkvolks-raadpleging' gemakkelijk ontaarden, zoals we uit onze eigen kerkgeschiedenis kunnen leren. Denk aan het 'pastoraal concilie Noordwijkerhout' (1966-1970). Maar ook in Duitsland dreigt dat te gebeuren, waar men momenteel midden in zo'n hervormingsproces zit ('Synodaler Weg'). Ook daar is men op zoek naar wegen om het door (misbruik-)schandalen en secularisatie aangetaste vertrouwen te herstellen. Van alle kanten worden er echter oprechte zorgen over dit Duitse (Kerk-)hervormingsproces geuit: men vreest voor een capitulatie voor de tijdgeest, terwijl het gevaar van kerkscheuring (schisma) niet denkbeeldig is. Eerst waren het de Poolse bisschoppen die hun zorgen uitten, later voegden zich daar ook hun Scandinavische collega's bij en recentelijk lieten ook de Amerikaanse bisschoppen zich kritisch over het Duitse Synodale proces uit. *"Ze kijken naar*

de Kerk en haar missie door de lens van de wereld in plaats van door de lens van de waarheden die in de Schrift en de gezaghebbende traditie van de Kerk zijn geopenbaard”.

Hoe het ook zij: eind vorige maand dienden de parochies en dekenaten een kort verslag van de gevoerde processen bij het bisdom in te leveren. De belangrijkste onderwerpen uit deze verslagen worden via de bisschoppenconferentie doorgeleid naar Rome, waar ze tijdens de Algemene Bisschoppensynode van oktober 2023 besproken zullen worden (KN).

Parochiële (re-)vitalisering

Eind maart was de Canadese priester James Mallon de hoofdgast op een conferentie in Breda waar nagedacht werd over het vitaal maken van de parochies. Daarover publiceerde Mallon acht jaar eerder (2014) een boek dat al titel meekreeg: ‘Divine Renovation’, in het Nederlands vertaald met ‘Als God renoveert’, een soort zelfhulpboek voor noodlijdende parochies. ‘Stop met ploeteren en begin opnieuw’ lijkt zijn motto te zijn. Hij vergelijkt het (re-)vitaliseringsproces van onze parochies met de renovatie van een huis. Er moet om te beginnen een hoop overbodige rommel uit. Ook moet je weten wie je als geloofsgemeenschap wil zijn. Volgens Mallon hebben veel parochies hun katholieke identiteit verloren en is er drastische actie vereist: “Er moest echt iets gebeuren”. Parochies moeten missionair worden, parochianen moeten er op uit trekken, ‘leerlingen van Jezus worden’ om zo anderen voor het evangelie te winnen. Maar daarvoor moeten ze volgens Mallon wel terugkeren naar waar het katholieke geloof voor staat. We hebben een prachtige officiële geloofsleer die je kunt vinden in kerkelijke documenten en de catechismus van de katholieke Kerk”. Missionair zijn, dat staat ook onze parochies te doen. Dat alles vanuit een gastvrije geloofsgemeenschap, waar goed wordt gepreekt, goed gezongen en mensen naar elkaar omzien. Het parochiemodel zoals we dat momenteel nog op meeste plaatsen kennen is eigenlijk zo goed als dood, zegt Mallon. “Stop met het redden ervan. Het heeft geen zin, Ons probleem is dat we iets in stand proberen te houden dat geen toekomst meer heeft. Dat is slecht nieuws, maar tegelijkertijd ook goed nieuws, want wij geloven in de verrijzenis. We moeten de Heer de kans geven ons hart te veranderen, om dat parochiemodel te verlaten en te laten sterven. We zijn verlamd geraakt doordat we die gebouwen open wilden houden en hebben niet geïnvesteerd in de kerk van levende stenen. In mensen dus”. Naast de voorrang die hij aan de weekendvieringen geeft, legt Mallon ook de nadruk op een hernieuwde waardering van de sacramenten, die de katholieke Kerk ‘tekenen van Gods nabijheid’ noemt. Bijvoorbeeld de eucharistie, het doopsel en het huwelijk. Volgens Mallon is het doopsel bijvoorbeeld voor velen in de eerste plaats een viering geworden van het ‘biologisch gezin’, een moment van dank voor de komst van een kind en de omarming, tot op zekere hoogte, van het geloof als een soort mysterieus ‘goed’. Met een werkelijk doorleefd geloof heeft het dan echter weinig meer te maken. Heeft de catechismus van de katholieke Kerk niet gezegd dat de liturgie en de sacramenten “moeten worden voorafgegaan door evangelisatie, geloof en bekering”? Dit is iets anders dan (her-)opvoeding. Het gaat niet om informatie, maar om transformatie. Alles begint bij de werkelijke ontmoeting met Jezus, met God. Allemaal, niet alleen ongelovigen (min- of meergelovigen) of randkerkelijken, maar ook kerkgangers dienen bereid te zijn hun bestaan een andere wending te geven. Niet voor niets zei Jezus: “als je mijn leerling wil zijn, moet je bereid zijn je oude leven achter je te laten”. Het beste kunnen we de mensen die nog wel in de kerk zitten als uitgangspunt nemen. Samen met hen moeten we proberen anderen zover te krijgen weer naar de zondagse viering te komen. Evangelisatie, vernieuwing van het kerkelijk leven, het ontwikkelen van leiderschap in de Kerk, leerling worden: ze komen

allemaal tot stand vanuit relaties met anderen. “Dan heb je het niet over een aankondiging in het parochieblad, maar over de ene persoon die de andere aanspreekt. Dan gaat het om de oudste uitnodiging in de geschiedenis van het christendom, de uitnodiging die je terugvindt in het eerste hoofdstuk van het Johannesevangelie: “Kom maar mee, dan zul je het zien” (Trouw).

Fietsbedevaart Birgelener Pützchen (18 mei)

Na de ‘pauze’ van de Coronacrisis pakken we ook wat de jaarlijkse fietsbedevaart naar het Birgelener Pützchen betreft de draad weer op en vertrekken wij op de derde woensdag van mei (18 mei) op weg naar de oeroude bedevaartskapel in het Birgelener Wald waar al sinds jaar en dag O.L. Vrouw en Smarten bijzonder wordt vereerd. Al in 1928 verleende de aartsbisschop van Keulen (waaronder Birgelen toen nog viel) toestemming om er bij gelegenheid van Pützenssonntag (eerste zondag van mei) een openluchtmis te houden. Vanuit Melick (vanaf de kerk) wordt om 13.30 uur vertrokken. De afstand heen en terug bedraagt ca. 30 kilometer. Ook nu weer tekent de Melicker seniorenvereniging voor de organisatie en route. Na een korte gebedsdienst aldaar is er een koffiepauze voorzien.

Personalia

Bij gelegenheid van de jaarlijkse lintjesregen op 26 april j.l. werden ook mensen gedecoreerd die zich op kerkelijk gebied verdienstelijk maken: **Ton Abels (58)** die als administrateur de kerkfinanciën van Vlodrop bijhoudt; **Ben Beckers (76)** die actief lid is van het kerkkoor van Montfort en **Nol van Riessen (63)** die de jaarlijkse Allerzielenviering op het kerkhof van Herkenbosch opluistert.

Op vrijdagmorgen 29 april j.l. namen we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt afscheid van **Peter Johannes Gerardus (Jan) Coenen (1936-2022)**. Geboren en als oudste in een gezin van 10 kinderen getogen in Montfort (Linnerweg) maakte hij hier ook van dichtbij de oorlog mee: niet alleen werden de boerderijen van zijn grootouders verwoest, maar kwamen ook de grootouders van moederszijde om het leven. Na het doorlopen van de MULO rondde hij met goed gevolg de landmeetkundige PBNA-opleiding af en ging hij in militaire dienst. Tijdens een Posterse kermis leerde hij Elly Peters (1936-2013) uit die plaats kennen. Na hun huwelijk in het najaar van 1965 gingen ze aan de Raadhuisstraat aldaar wonen. Daar groeiden ook hun beider dochter op. Na zijn militaire dienstdienst tekende hij in bij het leger en werkte er 14 maanden als landmeter. Daarna ging hij als landmeetkundig ploegleider aan de slag bij de Heidemij in Roermond. Hij werkte hard en maakte lange dagen (met name in Duitsland) maar was er toch altijd voor zijn gezin. Eind jaren 70 besloot de Heidemaatschappij haar Duitse activiteiten te staken. Samen met enkele collega’s startte hij toen Geotechniek GmbH om de werkzaamheden te continueren. Twee jaar daarna (in het voorjaar van 1981) richtten ze de Geomij B.V. op om ook in Nederland landmeetkundig werk te kunnen verrichten. Eind 1998 nam hij op 62-jarige leeftijd afscheid van zijn werkzame leven. Toen had hij pas echt tijd voor en met Elly. Lange, lange fietstochten, vele mooie wandelingen en uitstapjes werden gemaakt. Ze konden genieten van hun kleinkinderen Celine en Mike maar ook de hondjes van Bianca hadden een plekje in hun hart. Toen werd Elly ineens ernstig ziek en ze overleed in de zomer van 2013. Voor Jan was en bleef het verlies van de liefde van zijn leven een groot gemis. Met zijn altijd positieve instelling probeerde hij de draad van het leven weer op te pakken. In zijn eentje ging hij door met het maken van lange fietstochten en wandelingen. De sociale contacten die hij samen met Elly

had opgebouwd bleven hem trouw. Ook onderweg had hij altijd tijd voor een praatje met een lach op zijn gezicht. Op donderdagmiddag 21 april j.l. kwam hij op zo'n fietstocht op tragische wijze om het leven. Na de uitvaartdienst vond in Roermond de crematie plaats.

Op zaterdagmorgen 30 april j.l. vond in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst plaats van **Joseph Hubertus (Joep) Meuwissen (1937-2022)**. Geboren in Montfort, en getogen in een gezin van zes kinderen aan de Markt aldaar zou hij zijn leven lang ongehuwd blijven. Na het doorlopen van de landsbouwschool ging hij eest op de Eiermijn in Roermond werken en later op de Sodafabriek (Solvay) in Herten. Daar werkte hij meer dan 25 jaar toen hij op zijn 58^e met vervroegd pensioen kon gaan. Zijn tuin was zijn lust en zijn leven. Ook mocht hij graag fietsen, niet alleen ter ontspanning maar ook functioneel. Zijn fiets was zijn voornaamste vervoermiddel. Als het regende of als hij iets groots of zwaars te vervoeren had, dan nam hij de tractor. Een auto had hij niet. Na zijn vervroegde pensionering ging hij één of twee dagen per week naar de boerderij van zijn zus in Posterholt (Holst). Daar hielp hij niet alleen waar nodig uit, maar mocht hij zich ook helemaal opgenomen weten in het gezin. Dat laatste was belangrijk voor hem, hij had graag contact, verkeerde graag onder de mensen. Vakanties waren niet aan hem besteed; het liefst was hij thuis, in zijn eigen omgeving en deed hij de dingen die hij altijd deed, niet alleen om anderen te helpen maar ook om zijn eigen huis en huishouding overeind te houden. Ook in het dorp zag je hem vaak, niet alleen op zijn fiets, maar ook als er wat te doen was. Schuttersfeesten waren bij hem favoriet. Een ernstige ziekte was er de oorzaak van dat hij ondanks de hulp van zijn familie en van de thuiszorg niet meer thuis kon blijven en in zorgcentrum Amaliahof in Swalmen moest worden opgenomen. Daar kwam hij op maandag 25 april j.l. te overlijden. Na de uitvaartmis volgde de begrafenis op het parochiekerkhof aan de Huysbongerdweg.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl